

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ลักษณะทางชีววิทยาของแมลงวันซีโนเซีย (*Coenosia exigua* Stein)

แมลงวันซีโนเซียเป็นแมลงในอันดับ Diptera วงศ์ Muscidae ตัวเต็มวัยเพศเมียที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนผิวดิน ไข่มีรูปร่างเรียวยาวคล้ายเมล็ดข้าวเปลือก มีสีน้ำตาลเข้ม ปลายด้านหนึ่งมีก้านยาวยื่นออกมา ระยะไข่นาน 3 – 5 วัน ตัวหนอนลักษณะยาว ส่วนหัวเรียวแหลม ส่วนหางตัดป้าน ปลายหางจะมีวุ้นหยาบๆ ใจรูปคล้ายเมล็ดถั่ว เรียงติดอยู่สองชั้นตัวหนอนเมื่อฟักออกมาใหม่ๆ มีสีขาวใส ก็จะเริ่มเปลี่ยนเป็นสีขาวขุ่นเมื่อมีอายุมากขึ้น จับตัวอ่อนของแมลงที่อยู่ในดินกินเป็นอาหารตั้งแต่ฟักออกจากไข่ ระยะหนอนนาน 10 – 12 วัน เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่แล้วจะฟักตัวเข้าดักแด้ในดิน ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ลักษณะคล้ายดักแด้แมลงวันบ้าน แต่ขนาดเล็กกว่า ระยะดักแด้นาน 9 – 11 วัน ตัวเต็มวัยเมื่อออกจากดักแด้จะโฉบกินแมลงศัตรูพืชหลายชนิดกินเป็นอาหารได้ทันทีที่ปีกแห้งและแข็งแรง แมลงวันซีโนเซียจะสามารถเจริญเติบโตและขยายพันธุ์ได้ดีในสภาพเพาะปลูกที่มีความชื้นสูง อากาศไม่ร้อนจัด ดินมีสภาพร่วนซุยและโปร่ง ทำให้ตัวหนอนสามารถซ่อนไขหาอาหารในดินได้เป็นอย่างดีไม่ชอบอยู่ในสภาพที่ชื้นและมีน้ำขัง (กอบเกียรติ์ และอัมพร, 2545)

ความสำคัญทางเศรษฐกิจของแมลงวันซีโนเซีย (*Coenosia exigua* Stein)

แมลงวันซีโนเซียชนิดที่พบมากและพบได้ทั่วไปในพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ คือ *C. exigua* Stein ซึ่งมีพฤติกรรมเป็นตัวทำทั้งในระยะที่เป็นตัวหนอนและตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยมีลักษณะคล้ายแมลงวันบ้าน มีขนาดเล็กกว่าเล็กน้อย ลำตัวมีสีน้ำตาล มีจุดสีน้ำตาลเข้มแถมที่ส่วนปล้องท้องปีกใส ลักษณะที่แตกต่างจากแมลงวันบ้านทั่วไป คือ ตัวเต็มวัยจะเกาะนิ่งอยู่บนใบพืช หันหน้าออกทางด้านขอบใบ เพื่อเฝ้าหาเหยื่อ เมื่อเหยื่อซึ่งเป็นแมลงขนาดเล็กบินผ่านจะบินโฉบออกไปโดยเร็วแล้วใช้ขาทั้งหกจับเหยื่อและบินกลับที่เดิม จากนั้นจะใช้ปากที่มีลักษณะเป็นวงมีตะขอปลายแหลมแข็งแรงเจาะแทงที่ส่วนรอยต่อที่คอ หรือปล้องอกของแมลงที่เป็นเหยื่อจากนั้นจะยื่นวงงเข้าไปใน

รอยแผล ผิวกีบเปิดรอยแผลให้กว้างขึ้นแล้วคุณกินของเหลวภายในลำตัวเหยื่อจนหมด ในบางครั้งเมื่อถูกรบกวน จะใช้ขาอ้อมเหยื่อพาบินไปหาที่เกาะและเริ่มคุณกินใหม่ แมลงวันซีโนเซียจะช่วยจับแมลงศัตรูพืชหลายชนิดที่มีลำตัวอ่อนนุ่มกิน เช่น แมลงหวี่ แมลงหวี่ขาว เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยกระโดด เป็นต้น (กอบเกียรติและอัมพร, 2545) Stephan (2003) ได้ทดลองใช้แมลงวันตัวห้ำในการควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธีในเรือนกระจก ประกอบด้วยแมลงวันตัวห้ำ *Coenosia atra* Meigen , *C. attenuata*, *C. humilis* Meigen , *C. strigipe* Stein, *C. tigrina* Fabricius, และ *C. testascea* Robineau-Desvoidy ซึ่งแมลงวันตัวห้ำทั้งหมดนี้เป็นตัวห้ำที่มีรายงานว่าพบในเรือนกระจกมาก่อน และ Hoebeke *et al.* (2003) รายงานว่า พบแมลงวันซีโนเซีย(*Coenosia sp.*)ในทางตอนเหนือของสหรัฐอเมริกาและแคนาดา โดยพบตัวเต็มวัยภายในเรือนกระจกที่รัฐนิวยอร์ก และยังพบได้บางส่วนของทวีปยุโรป

ลักษณะทางชีววิทยาของแมลงวันหนอนซอนไบ (*Liriomyza huidobrensis* Blanchard)

แมลงวันหนอนซอนไบสกุล *Liriomyza* เป็นแมลงวันขนาดเล็ก ขนาดลำตัว วัดจากส่วนปลายหัวถึงปลายท้องยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร ลำตัวโดยทั่วไปมีสีดำ มีแต้มสีเหลืองที่หน้าข้างอก และส่วนอกด้านบน ปีกใส มีเส้นปีกไม่มากนัก การจำแนกชนิดของแมลงวันหนอนซอนไบแต่ละชนิดสามารถแยกได้ง่ายๆ ได้จากรูปแบบของแต้มสีเหลืองที่ส่วนหน้า และเส้นปีก แต่ถ้าจำแนกได้อย่างถูกต้องจะต้องดูจาก male genitalia ลักษณะทางชีววิทยาของแมลงวันหนอนซอนไบทั้ง 3 ชนิดจะใกล้เคียงกันมาก ชีพจักรจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และชนิดพืชอาหาร Parrella and Bethke(1984) ทำการศึกษาวงจรชีวิตของแมลงวันหนอนซอนไบชนิด *L. huidobrensis* ที่เลี้ยงบนต้นเบญจมาศ พบว่า แมลงวันหนอนซอนไบเพศเมียที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่ในใบพืช ไข่มีสีขาวถึงขาวขุ่น รูปร่างรียาว ระยะเวลาไข่ 3 วัน ตัวหนอนมีสีเหลืองอ่อน ลำตัวยาวแบน ส่วนหัวเรียวยาวเล็ก ส่วนอกถึงปลายท้องแบ่งเป็นปล้อง ๆ ระยะเวลาหนอนมี 3 ระยะ นานประมาณ 3 – 5 วัน หนอนซอนไบที่โตเต็มที่แล้วจะมีสีเหลืองเข้มลำตัวยาวและกลมมากขึ้น จะใช้ปากเจาะส่วนปลายรอยซอนไซที่ผิวใบออกมา ทั้งตัวลงในดิน หรือบนใบที่อยู่ด้านล่าง แล้วเข้าดักแด้ ระยะดักแด้นานประมาณ 8 – 9 วัน ตัวเต็มวัยจะสามารถผสมพันธุ์และวางไข่ได้ภายในวันแรกที่ออกจากดักแด้ แต่พบว่าสามารถวางไข่ได้มากเมื่อมีอายุ 1 สัปดาห์ขึ้นไป และปริมาณไข่จะลดลงเมื่อมีอายุมากขึ้น แมลงวันหนอนซอนไบที่ได้รับการผสมเพียงครั้งเดียวก็สามารถวางไข่ได้ตลอดอายุขัย โดยปกติจะพบว่าตัวเต็มวัยมีการผสมพันธุ์หลายครั้ง และเคลื่อนไหวยรวดเร็วในเวลากลางวัน แมลงวันเพศเมียจะผสมพันธุ์และ

วางไข่ได้ตั้งแต่รุ่งเช้าและสามารถวางไข่ได้ตลอดวัน การวางไข่เพศเมียจะใช้ไข่ระยะวางไข่แทงเข้าไปในเนื้อเยื่อและวางไข่สอดเข้าไปในเนื้อเยื่อแผ่นใบ หรือบางครั้งพบวางไข่ในรอยที่เพศเมียเจาะลูกกินน้ำเลี้ยงจากใบ *L. huidobrensis* มักจะวางไข่บริเวณฐานใบ ตามแนวเส้นกลางใบ หรือเส้นใบในตอนเย็นตัวเต็มวัยจะเคลื่อนไหวช้า หรือเกาะนิ่งตามก้านหรือบนใบ ในระยะตัวอ่อน ตัวหนอนจะซ่อนไซกินน้ำเลี้ยงใต้ผิวใบ มีการลอกคราบและเจริญเติบโตในรอยซ่อนใต้ผิวใบ เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะผิวใบที่ส่วนปลายของรอยซ่อนออกมาเข้าค้ำคั่วในช่วงเช้าจนถึงก่อนเที่ยง (กอบเกียรติและอัมพร, 2545)

ความสำคัญทางเศรษฐกิจของแมลงวันหนอนซ่อนใบ (*Liriomyza huidobrensis* Blanchard)

กอบเกียรติและอัมพร(2545) รายงานว่า แมลงวันหนอนซ่อนใบ(*L. huidobrensis*) ทำลายพืชได้ 2 วิธีคือ การทำลายที่เกิดจากตัวเต็มวัย โดยตัวเต็มวัยเพศเมียจะใช้ไข่ระยะวางไข่แทงเข้าไปในเซลล์ผิวใบพืชอาหาร เจาะให้เซลล์แตก ใช้ปากเลียกินน้ำเลี้ยงเซลล์ การทำลายแบบนี้จะทำให้พืชที่ถูกทำลายเกิดเป็นรอยเจาะเล็ก รูปร่างคล้ายพุด เป็นจุดๆ สีเหลือง และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในเวลาต่อมา การทำลายที่เกิดจากตัวหนอน เมื่อตัวหนอนฟักออกจากไข่จะเจาะทะลุทางค้ำคั่วที่ไข่ฝังตัวในเซลล์พืช และเข้าซ่อนไซกินน้ำเลี้ยงอยู่ใต้ผิวใบ ทำให้เกิดเป็นรอยคดเคี้ยวรูปร่างต่างๆ โดยเฉพาะตัวหนอนของแมลงวันชนิดนี้ จะเจาะเข้าทำลายส่วนของ mesophyll ทำให้เกิดการทำให้ที่รุนแรง การที่หนอนซ่อนไซกินน้ำเลี้ยงใต้ผิวใบเป็นรอยทาง ทำให้การสังเคราะห์แสงลดลง นอกจากนั้นรอยเจาะที่ผิวใบจะเป็นร่องเปิดให้เชื้อราและแบคทีเรียโรคพืชเข้าทำลายซ้ำทำให้เกิดอาการใบแห้งและตายในที่สุด ปัจจุบันพบแมลงวันหนอนซ่อนใบ *L. huidobrensis* ระบาดเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญทำลายพืชผักและไม้ดอกไม้ประดับเกือบทั่วโลก จากการรายงานของ ศรีจันทร์ และคณะ (2545) พบว่า การทำลายของแมลงวันหนอนซ่อนใบมีผลกระทบต่อพืชปลูก 6 กรณี คือ 1)เป็นพาหะนำโรคพืช 2)ทำลายพืชในระยะกล้า 3)เป็นสาเหตุในการทำให้ผลผลิตลดลง 4)แรงการรบกวนของใบมะเขือเทศ ทำให้เกิดอาการ sunburning ในผล 5)ทำให้คุณภาพของไม้ดอกไม้ประดับลดลง และ 6)มีผลต่อการกักกันพืช Murphy (1999) รายงานว่าพบ *L. huidobrensis* ระบาดในซิมบับเว สำหรับในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบหนอนซ่อนใบระบาดทั่วไปทั้งใน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม กัมพูชา ลาว นับเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญทั้งในยุโรป เอเชีย ออสเตรเลีย และหมู่เกาะใกล้เคียง บางบริเวณอาจพบแมลงวันหนอนซ่อนใบชนิดใดชนิดหนึ่งเพียงชนิดเดียวหรืออาจพบปะปนกันสองหรือสามชนิดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของพืชอาหาร สภาพภูมิอากาศและสภาพภูมิ

ประเทศ และบางครั้งอาจจะเกิดแมลงวันหนอนชอนใบชนิดหนึ่งระบาดแทนที่แมลงวันหนอนชอนใบอีกชนิดหนึ่งที่เคยระบาดอยู่ก็ได้ การระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบ *Liriomyza* ในประเทศไทยคาดว่าเกิดการระบาดจากการคมนาคมขนส่งที่รวดเร็ว สะดวก ทำให้มีการนำเข้าไม้ตัดดอกและต้นพืชจากต่างประเทศ ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกาแมลงวันหนอนชอนใบในระยะต่างๆ อาจติดมากับพืชหรือชิ้นส่วนของพืชที่นำเข้ามา เมื่อมีพืชอาหารและสภาพอากาศเหมาะสม จึงระบาดแมลงวันหนอนชอนใบสามารถสร้างความต้านทานต่อสารเคมีกำจัดแมลงได้รวดเร็ว เมื่อใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำๆ กันหลายครั้ง ทำให้ต้องใช้สารเคมีมากขึ้น หรือต้องเปลี่ยนชนิดสารเคมีบ่อย (กอบเกียรติและอัมพร, 2545) ในประเทศไทย อัมพรและคณะ(2543) สำรวจพบแมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงวันหนอนชอนใบหลายชนิดลงทำลาย *L. huidobrensis* จำแนกเป็นแมลงเบียน 8 ชนิด คือ *Asecodes deluchii* (Bocek), *Neochrysocharis formosa*(Westwood), *Cirrospilus ambiguus* Hansson&Lasalle, *Diglyphus isaea* (Walker), *Hemiptarsenus variconis* (Girault), *Zagrammozoma sp.* (Hymenoptera: Eulophidae), *Opius sp.*(Hymenoptera: Braconidae) และ *Nordlanderia sp.* (Hymenoptera: Eucolidae) แมลงตัวห้ำ 6 ชนิด ได้แก่ แมลงวันตัวห้ำ *Coenosia exingua* Stein, *C. humilis* Meigen, *Coenosia sp. Nr. Attenuata* (Diptera: Muscidae) *Coenosia* ที่ยังไม่ทราบชนิดอีกหนึ่งชนิด และยังพบแมลงวันขายาว (Diptera: Dolichopodidae) ลงทำลายตัวเต็มวัยแมลงวันหนอนชอนใบ และพบมวนดาโต *Geocoris sp.*(Hemiptera: Lygaeidae) ลงทำลายตัวหนอนของแมลงวันหนอนชอนใบ ศรีจันทร์ และคณะ (2545) รายงานว่า พบแมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงวันหนอนชอนใบ *L. brassicae* Riley ในแหล่งปลูกผักจังหวัดนนทบุรี ราชบุรี และกาญจนบุรี 3 ชนิดด้วยกัน คือ แคนเบียนBraconid ในวงศ์ย่อย Opiinae, *Eucolideia sp.* วงศ์Cynipidae และ *Tetratichus sp.* วงศ์ Eulopidae